

Τῇ

Α. Β. Υ. ὁῇ Πριγκίπισσῃ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝῃ

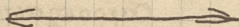
Εὐλαβῶς ἀναγιγνῶμι

ἐπὶ

τῇ ἐπετείῳ Ὀνομαστικῆς Αὐτῆς ἑορτῆς

Στή
Γιορτή Σοῦ

Ὑπὲρ λαμῶρε Ἀδόξμαντα

τῶν Βαλκανίων Καμάρι

πανώρηε ἤϊε τοῦ φύλης

καὶ λαμῶρὸ φύλαρι. —

Στάλον, ἰσάραν καὶ στρατῷ

εὐμβοχόν καὶ Γαλήνη,

Βασιλοπούλα μὲν Ἄγνή

Ἄραια ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ. —

Ἄγνὸ τοῦ Γένους λουλλουδο

καμάρι εἰς τὸν θρόνον,

Ἕνός ΠΑΤΕΡΑ Αἰτοῦ

καὶ τιμητῆν ΑΔΕΛΦΟΥ,

Σέμνωμα τῶν Ἀγώνων. —

Στή σημερινή σου τή γιορτή

Αφρόδατη Νεράϊδα

πού τήν γιορτάζει ένας Στρατός

μή' ὁδούνηρη ἡ ΕΛΛΑΔΑ.

Καί τὰ πονηάμα τ' οὐρανοῦ

ὡς τῶν δειδρωτῶν λαμπύρια,

Σοῦ ψάλλουσι ΚΟΡΗ Ἀγνή,

Θύτυχιμένη τῇ ζωῇ,

Ἀνέγυμν, εἰρηγυμν

καὶ Δοξαμῶνα ΧΡΟΝΙΑ.

Κί' ἐγὼ ἐπὶ τὴν Ἁγία σου γιορτή

ἐήμερα πρὶ ἐγώνη

κάνω μια δέησι πρὸ Θεό,

τοῦ χρόνου ὡς Πριγκίπισσα

ΜΕ ΠΥΛΑΦΙΚΟ ΣΤΕΦΑΝΙ.

Μ' Ἀμόραντα δακνόμενα

καὶ γλαυκὰ καὶ χιούρια

Γαΐας κλώνος εὐσθεμονς

Σριασεάενθη, ζουμωύρια,

Ὠραία ῥοδοπέταλα,

κρίνη θωκός, καρμίσσους

Θά ῥαίνω ὦ Πριχμίσσα

τὸ δρόμο τῆς ζωῆς σου.

Ἔναι στρατός καὶ μοὶ ἔλξει

ἐν σημερινῇ ἡμέρᾳ

ὕψιθα μωρε Ἀδάμαντα

καὶ τῆς Γυναιὸς Ἀδείρα,

Σὲ ῥαίνει μὲ δακνόμενα

καὶ ἡρώδης ἀπὸ Ἑσθίας

καὶ μοὶ τὴν Γυναικαὶ Ἀγνή

Ὠραία ΠΕΘΛΑΙΑ.

Γοταύστοι Τριμήσια

μέλανωμένα χέρια

δαΐωνα δέσει μυστή

ψηαί εις τὰ αιδέρια

και δά είω στον ΠΛΑΣΤΗ ΜΑΣ

να μιά χηλιοχρονισης

Σάν τὰ Βουαί τῆς Αγγλίας

ναί Ζήση - και θα ΖΗΣΕ. -

Ἀθήναι
25-11-939

δὸς
ἑμεῖρας βασιμὸς ὑψηλὸς

εαυτὸς ὑψηλὸς

Παυλοῦ

